

Forslag

til

Lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m. m.

Fremsat den 20. november 1968 af *finansministeren*.

Kapitel 1.

Afgift af chokolade- og sukkervarer.

Afgiftspligtigt vareområde.

§ 1. Af følgende varer svares afgift til statskassen:

1. Chokolade og chokoladevarer, kakao-masse, kakaopulver, kakaosmør og kakaopræparater af enhver art.
2. Lakridssaft, lakrids og lakridsvarer af enhver art. Pulveriseret lakridsrod og blandinger af salmiak og lakridsrod o. lign.
3. Masser helt eller delvis fremstillet af mandler, nødder eller andre kerner af enhver art samt varer af sådanne masser.
4. Konfekt, bolsjer, dragévarer, skummasse, skumvarer, fondant, sukrede korn o. lign. tilsat essenser eller farve, samt i øvrigt sukkervarer af enhver art.
5. Tyggegummi.
6. Kandiseret frugt og frugtskal samt andre kandiserede varer med undtagelse af skaller af citrusfrugter.
7. Sukkade, marmelade og tilsvarende varer, når de er formet i plader, stænger, figurer o. lign.
8. Vaffer, der er pålagt eller på anden måde er i forbindelse med chokolade, skummasse eller masser helt eller delvis af mandler, nødder eller kerner, medmindre vafferne afsættes i blandinger med afgiftsfri vaffer, biskuit o. lign. i et sådant forhold, at antallet af vaffer ikke overstiger 25 pct. af det samlede antal stykker i blandingen, og vafferne ikke

efter punkt 10 betragtes som erstatningsvarer for eller efterligninger af chokoladevarer.

9. Kager, kiks o. lign. delvis bestående af skummasse, når bagværket ikke udgør mindst to tredjedele af varens rumfang.
10. Andre varer, der efter beskaffenhed, anvendelse eller smag kan betragtes som erstatningsvarer for eller efterligninger af de varer, der er nævnt under 1.-8.

Stk. 2. Varer, hvis udlevering i medfør af § 34 i lov om apotekervæsenet, jfr. lov-bekendtgørelse nr. 248 af 2. juli 1962, er forbeholdt apotekerne, er fritaget for afgift.

Stk. 3. Bestemmelserne i dette kapitel gælder ikke varer, der er afgiftspligtige efter kapitel 2.

Afgiftssatsen.

§ 2. Afgiften udgør 6 kr. pr. kg af den afgiftspligtige vægt.

Stk. 2. Den afgiftspligtige vægt er varernes nettovægt.

Registrerede virksomheder.

§ 3. Erhvervsmæssig fremstilling af de i § 1, stk. 1, nævnte varer må kun finde sted i virksomheder, som er registreret hos toldvæsenet.

Stk. 2. Forinden registrering sker, skal virksomhedens lokaler være godkendt af toldvæsenet. Godkendelse kan nægtes eller tilbagekaldes, hvis lokalerne er indrettet på en sådan måde, at toldvæsenets kontrol efter § 23 ikke kan udføres på rimelig måde.

Tilbagekaldes godkendelsen, bortfalder registreringen.

Stk. 3. Til de registrerede virksomheder udstedes et bevis for registreringen.

§ 4. Virksomheder, der driver mellemhandel med afgiftspligtige varer, og virksomheder, der afsætter afgiftspligtige varer fra 6 eller flere detailudsalg, som ejes af virksomheden, kan anmelde virksomheden til registrering hos toldvæsenet.

Stk. 2. Til de registrerede virksomheder udstedes et bevis for registreringen.

§ 5. Registrerede virksomheder er berettiget til at indføre eller fra registrerede virksomheder at modtage afgiftspligtige varer, uden at afgiften er berigtiget, såfremt varerne er bestemt til:

1. Fremstilling af afgiftspligtige varer,
2. videresalg engros eller
3. afsætning fra 6 eller flere detailudsalg, der ejes af virksomheden.

Stk. 2. Såfremt en registreret virksomhed, der fremstiller eller driver mellemhandel med afgiftspligtige varer, ejer mindre end 6 detailudsalg, kan toldvæsenet tillade, at varerne til disse udsalg indføres eller modtages, uden at afgiften er berigtiget, såfremt virksomhedens salg af afgiftspligtige varer til andre handlende overstiger salget gennem de detailudsalg, der ejes af virksomheden, beregnet efter engrosværdien.

Opgørelse af den afgiftspligtige vægt.

§ 6. I virksomheder, der er registreret efter § 3 (fremstillingsvirksomheder), opgøres den afgiftspligtige vægt for en afgiftsperiode på grundlag af udleveringen fra virksomhedens godkendte lokaler i perioden af varer, som er fremstillet af virksomheden eller tilført virksomheden efter § 5, uden at afgiften er berigtiget. Såfremt den tilstedeværende beholdning af varer, der er fremstillet af virksomheden eller tilført denne til videresalg, er mindre end forskellen mellem mængden af de fremstillede eller således tilførte varer og mængden af de udleverede varer, medregnes det manglende kvantum i udleveringen.

§ 7. I virksomheder, der er registreret efter § 4, opgøres den afgiftspligtige vægt for

en afgiftsperiode på grundlag af tilgangen til virksomheden i perioden af varer, som er tilført virksomheden efter § 5, uden at afgiften er berigtiget.

§ 8. I den afgiftspligtige vægt, opgjort efter § 6 og § 7, fradrages:

1. Varer, der leveres til en anden registreret virksomhed efter § 5.
2. Varer, der udføres til udlandet.
3. Varer, der anvendes til fremstilling af andre varer, der er afgiftspligtige efter reglerne i dette kapitel.
4. Varer, der inden for virksomheden anvendes alene i den hensigt at prøve varens beskaffenhed.
5. Varer, der leveres til fremstilling af varer, hvis udlevering i medfør af § 34 i lov om apotekervæsenet, jfr. lov bekendtgørelse nr. 248 af 2. juli 1962, er forbeholdt apotekerne.
6. Kakaopulver, der leveres til hospitaler og lignende eller mod lægeattest til syge og rekonvalescenter.
7. Varer, der på grund af beskadigelse eller lignende er blevet uanvendelige, samt varer, der er gået tabt ved indbrud, brand eller forlis.
8. Varer, der returneres til virksomheden, såfremt køberen godtgøres varens pris indbefattet afgiften.
9. Varer, der leveres til de i toldlovens § 135, stk. 1 og 4, omhandlede diplomatiske udsendinge og internationale organisationer med flere.
10. Varer, der omfattes af tilladelse efter § 9, stk. 2.

Stk. 2. Finansministeren kan fastsætte nærmere regler om afgiftsfritagelse efter stk. 1.

Afgiftsfritagelse.

§ 9. Finansministeren kan godtgøre afgift af varer, der anvendes til fremstilling af afgiftsfri varer, som udføres til udlandet.

Stk. 2. Finansministeren kan, når forholdene taler derfor, tillade, at afgiftspligtige varer fritages for afgift, når de anvendes til fremstilling af varer, som ikke er omfattet af afgiftspligten, og som ikke ved indførsel fra udlandet ville være afgiftspligtige efter kapitel 3.

Stk. 3. Finansministeren kan i tilfælde,

hvor betingelserne for toldgodtgørelse efter toldlovens § 178 eller §§ 180-182 er opfyldt, yde virksomheder, der ikke er registreret, afgiftsgodtgørelse i samme omfang, som gælder for tolden.

Afgift af varer, der indføres fra udlandet.

§ 10. Af varer, der indføres fra udlandet, svares afgift ved indførslen, medmindre varerne indføres efter § 5.

§ 11. Varer, der indføres toldfrit i medfør af toldlovens § 129, stk. 1, pkt. 2, 7, 8, 15, 15 a, 17 og 23-25, samt § 131, stk. 1, pkt. 7 og 11, kan indføres afgiftsfrit på tilsvarende betingelser som fastsat for den toldfri indførsel.

Stk. 2. Varer, som de i toldlovens § 135, stk. 1, 3 og 4, omhandlede diplomatiske udsendinge og internationale organisationer med flere selv indfører fra udlandet, er fritaget for afgift på samme betingelser som fastsat for den toldfri indførsel.

Regnskabsbestemmelser.

§ 12. Virksomheder, der fremstiller afgiftspligtige varer, skal føre et regnskab over råvarer, fremstilling af afgiftspligtige varer, tilgangen af uberigtigede varer efter § 5 og udleveringen af afgiftspligtige varer. Virksomheder, der er registreret efter § 4, skal føre regnskab over varer, der er tilført virksomheden fra andre registrerede virksomheder eller fra udlandet, uden at afgiften er berigtiget.

Stk. 2. Varer, som en fremstillingsvirksomhed modtager, uden at afgiften er berigtiget, skal lagermæssigt holdes adskilt fra virksomhedens beholdning af varer, hvoraf afgiften er berigtiget.

Stk. 3. Toldvæsenet fastsætter nærmere bestemmelser vedrørende de registrerede virksomheders regnskabsførelse.

§ 13. Ved overførsel af afgiftspligtige varer mellem registrerede virksomheder efter § 5 samt ved udlevering fra en registreret fremstillingsvirksomhed af afgiftspligtige varer, der er fremstillet af virksomheden, eller som er tilført virksomheden efter § 5, skal der udstedes en faktura med oplysning om leverandørens navn og adresse, varens art,

mængde og afgiftspligtige vægt samt modtagerens navn og adresse. Kopi af fakturaer skal opbevares af leverandøren i 5 år efter overførslen eller udleveringen af varerne.

Stk. 2. Toldvæsenet kan fastsætte nærmere regler om fakturaer og om overførsel af varer som nævnt i stk. 1.

Afregning af afgiften.

§ 14. Afgiftsperioden er måneden.

Stk. 2. Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver måned og senest den 8. i den følgende måned til toldvæsenet angive vægten af de varer, hvoraf virksomheden skal betale afgift, jfr. §§ 6, 7 og 8. Angivelsen skal være underskrevet af virksomhedens ansvarlige ledelse.

Stk. 3. Afgives den i stk. 2 omhandlede angivelse ikke inden udgangen af den nævnte frist, kan toldvæsenet inddrage registreringen af virksomheden, indtil den manglende angivelse er toldvæsenet i hænde.

§ 15. Afgiften af den udlevering af varer fra en fremstillingsvirksomhed, der er sket i en måned, skal være indbetalt inden udgangen af den følgende måned.

Stk. 2. Afgiften af den tilgang af varer til en efter § 4 registreret virksomhed, der er sket i en måned, skal være indbetalt inden udgangen af den 2. måned efter varens tilgang. Hvis der består et økonomisk interessefællesskab mellem en fremstillingsvirksomhed og en virksomhed, der er registreret efter § 4, f. eks. således, at den ene virksomhed er interesseret i det økonomiske udbytte af den anden virksomhed, kan finansministeren dog bestemme, at afgiften af varer, som den efter § 4 registrerede virksomhed har modtaget fra fremstillingsvirksomheden, skal indbetales inden udgangen af den måned, der følger efter varens tilgang.

Stk. 3. Efter regler fastsat af finansministeren kan toldvæsenet mod sikkerhed yde indtil 2 måneders henstand med indbetaling af afgift efter stk. 1 og 2.

Stk. 4. Finansministeren fastsætter de nærmere regler for afgiftens indbetaling.

§ 16. Toldvæsenet kan pålægge en virksomhed, der ikke betaler afgift rettidigt, at

angive angivelsen for kortere perioder end en måned.

Stk. 2. Toldvæsenet kan endvidere pålægge en virksomhed, der ikke betaler afgift rettidigt, en kortere betalingsfrist end den i § 15 angivne eller kræve, at der stilles sikkerhed for afgiftens betaling.

§ 17. Betales forfalden afgift ikke senest den 14. dag efter betalingsfristens udløb, kan toldvæsenet inddrage registreringen af virksomheden, indtil de forfaldne afgifter er betalt.

§ 18. Såfremt det konstateres, at en virksomhed har afgivet urigtig angivelse af afgiftstilsvaret, således at virksomheden har betalt for lidt i afgift, afkræves virksomheden det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav.

Stk. 2. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, som påhviler virksomheden, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan toldvæsenet foretage en skønsmæssig ansættelse af afgiftstilsvaret. Afgørelsen skal indeholde oplysning om den i stk. 3 nævnte klageadgang.

Stk. 3. En afgørelse efter stk. 2 kan af virksomheden indbringes for det i § 28 omhandlede nævn. Begæring om indbringelse for nævnet skal være fremsat over for toldvæsenet senest 14 dage efter, at virksomheden er gjort bekendt med ansættelsen.

Kapitel 2.

Råstofafgiften.

§ 19. Af følgende varer svares ved indførsel her til landet til statskassen en råstofafgift, der udgør:

1. Ubehandlede akajounødder (toldtariffens pos. 08.01), ubehandlede mandelkerner (pos. 08.05), ubehandlede abrikos- og ferskenkerner (pos. 12.08), kakaobønner (pos. 18.01)	9 kr. 00 øre
2. Behandlede akajounødder (pos. 08.01, 11.04 eller 20.06), behandlede mandelkerner (pos. 08.05, 11.04 eller 20.06), behandlede abrikos- og fersken-	

kerner (pos. 12.08) eller (pos. 21.07) pr. kg. 10 kr. 80 øre

3. Ubehandlede og behandlede paranødder (pos. 08.01, 11.04 eller 20.06), ubehandlede og behandlede valnødder, pistachenødder, pekanødder (pos. 08.05, 11.04 eller 20.06), ubehandlede hasselnødder (pos. 08.05), kakaoskaller, kakaofald (pos. 18.02), restprodukter fra udvinning af olier af afgiftspligtige stenfrugt- og nødder (herunder ikke jordnødder) (pos. 23.04), medmindre varen skønnes uegnet til menneskeføde	6 kr. 00 øre
4. Behandlede hasselnødder (pos. 08.05, 11.04 eller 20.06)	7 kr. 20 øre
5. Mandler i skal (pos. 08.05)	4 kr. 50 øre
6. Hasselnødder i skal (pos. 08.05), jordnødder uden skal (pos. 12.01)	3 kr. 00 øre
7. Behandlede jordnødder (pos. 12.01 eller 20.06)	3 kr. 60 øre
8. Ubehandlede og behandlede kokosnødder (pos. 08.01, 11.04 eller 20.06), jordnødder i skal (pos. 12.01)	1 kr. 80 øre

Stk. 2. Til behandlede varer efter stk. 1 henføres en vare af den nævnte art, der er afhindet, skåret, hakket, knust, saltet eller ristet, samt mel, pastaer o. lign. af afgiftspligtige nødder og kerner (herunder ikke jordnødder).

Stk. 3. Den afgiftspligtige vægt er varernes nettovægt.

§ 20. Varer, der anvendes til fremstilling af varer, der er afgiftspligtige efter kapitel 1, eller varer, hvis udlevering i medfør af § 34 i lov om apotekervæsenet, jfr. lovbekendtgørelse nr. 248 af 2. juli 1962, er forbeholdt apotekerne, er fritaget for afgift.

Stk. 2. Finansministeren kan godtgøre afgiften af varer, der anvendes til fremstilling af varer, som udføres til udlandet.

Stk. 3. Finansministeren kan, når forholdene taler derfor, tillade, at råstofafgiftspligtige varer fritages for afgift, når de anvendes til fremstilling af varer, der ikke ved indførsel fra udlandet ville være afgiftspligtige efter denne lovs kapitel 3.

Stk. 4. Finansministeren kan fastsætte nærmere regler om afgiftsgodtgørelse og afgiftsfritagelse i henhold til stk. 1-3.

§ 21. Toldvæsenet kan mod sikkerhed yde virksomheder, der driver mellemandel med varer, der er afgiftspligtige efter dette kapitel, samt fabrikationsvirksomheder, hvori sådanne varer anvendes, henstand med betaling af råstofafgiften efter reglerne i toldlovens kapitel 9 (kreditoplæg). For så vidt en mellemandelsvirksomhed tillige driver detailhandel med råstofafgiftspligtige varer, kan henstand dog kun indrømmes, såfremt virksomhedens forhandling af de pågældende varer efter toldvæsenets skøn i overvejende grad sker engros.

Stk. 2. Finansministeren kan fastsætte nærmere regler for ydelse af henstand efter stk. 1.

Kapitel 3.

Dækningsafgiften.

§ 22. Af varer under toldtariffens pos. 19.02, 19.08, 20.06, 21.07 og 22.02, der ikke i sig selv er afgiftspligtige efter kapitel 1 eller 2, men som indeholder afgiftspligtige bestanddele, svares ved indførsel her til landet en dækningsafgift.

Stk. 2. Afgiften svares efter følgende satser på grundlag af vægten af de afgiftspligtige bestanddele:

Kokos	1 kr. 80 øre pr. kg
Andre afgiftspligtige bestanddele	6 kr. 00 øre pr. kg

Stk. 3. Ved klarering af varer som nævnt i stk. 1 skal klarereren angive vægten af de afgiftspligtige bestanddele samt fremlægge en erklæring herom fra fabrikanten.

Stk. 4. I tilfælde af urigtig angivelse beregnes afgiften på grundlag af en af toldvæsenet foretagen fastsættelse af vægten af de afgiftspligtige bestanddele. Denne fastsættelse skal indeholde oplysning om den i stk. 6 nævnte klageadgang.

Stk. 5. Fremlægges fabrikanterklæring ikke, beregnes afgiften på grundlag af et indhold af afgiftspligtige bestanddele på 50 pct. af varens vægt og med anvendelse af satsen for den højst beskattede af de i varen indeholdte afgiftspligtige bestanddele. Skønner toldvæsenet, at dækningsafgiften, beregnet på grundlag af varens virkelige indhold af afgiftspligtige bestanddele, ville udgøre et højere beløb end det herved udfundne, beregnes afgiften dog på grundlag af en af toldvæsenet foretagen fastsættelse af vægten af de afgiftspligtige bestanddele. Denne fastsættelse skal indeholde oplysning om den i stk. 6 nævnte klageadgang.

Stk. 6. En afgørelse efter stk. 4 og 5 kan af klarereren indbringes for det i § 28 omhandlede nævn. Begæring om indbringelse for nævnet skal være fremsat over for toldvæsenet senest 14 dage efter, at virksomheden er gjort bekendt med ansættelsen.

Kapitel 4.

Fællesbestemmelser.

Kontrolbestemmelser.

§ 23. Toldvæsenet er berettiget til at foretage eftersyn i de virksomheder, der omfattes af loven, og til at efterse virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m. v.

Stk. 2. Virksomhedernes indehavere og de i virksomhederne beskæftigede personer skal yde toldvæsenet fornøden vejledning og hjælp ved foretagelsen af de i stk. 1 omhandlede eftersyn.

Stk. 3. Leverandører af råvarer og emballage til fremstilling af varer, der er afgiftspligtige efter kapitel 1, skal på begæring meddele toldvæsenet oplysning om deres leverancer af varer til virksomheder, der fremstiller afgiftspligtige varer.

Stk. 4. Erhvervsdrivende skal på begæring meddele toldvæsenet oplysninger om deres indkøb af afgiftspligtige varer til virksomheden.

Stk. 5. Toldvæsenet er berettiget til at foretage eftersyn af varebeholdninger og regnskaber m. v. hos de i stk. 3 og 4 omhandlede virksomheder.

F. t. l. om afgift af chokolade- og sukkervarer m. m.

§ 24. Politiet yder toldvæsenet bistand efter regler, der fastsættes efter forhandling mellem finansministeren og justitsministeren.

§ 25. Finansministeren kan fastsætte de bestemmelser om kontrolforanstaltninger, der er nødvendige til lovens gennemførelse.

Straffebestemmelser.

§ 26. Med bøde straffes den, der:

1. Afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen.
2. Overtræder § 3, stk. 1, § 12, stk. 1 eller 2, § 13, stk. 1, § 14, stk. 2, § 23, stk. 2, 3 eller 4.
3. Tilsidesætter vilkår, der er fastsat i tilfældelser efter § 9, stk. 2, og § 20, stk. 3.
4. Undlader at efterkomme et i medfør af § 16, stk. 1, meddelt påbud.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 27. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan finansministeren eller den, han bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelsen inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

Stk. 4. Når sager om de i § 26 nævnte overtrædelser indbringes for domstolene, behandles de som politisager. De i lov om

rettens pleje, kapitlerne 68, 69, 71 og 72, omhandlede retsmidler, finder anvendelse i samme omfang som i sager, som det efter de almindelige regler tilkommer statsadvokaten at forfølge.

Andre bestemmelser.

§ 28. Finansministeren nedsætter et nævn bestående af tre medlemmer, hvoraf to — herunder formanden — skal være dommere. Ved behandling af sager, der efter nævnets skøn kræver branchemæssig indsigt, tilkalder nævnet særligt sagkyndige rådgivere fra de pågældende brancher. De sagkyndige udpeges af Industriraadet, Håndværksrådet og Grosserer-Societetets Komite.

Stk. 2. Nævnet har den endelige administrative afgørelse af:

1. Spørgsmål om varers afgiftspligt.
2. Spørgsmål om hvilken afgiftssats en afgiftspligtig vare henhører under.
3. Spørgsmål om den afgiftspligtige vægt.
4. Klager over de af toldvæsenet efter § 18 foretagne skønsmæssige ansættelser.
5. Klager over fastsættelse af vægten af en vares dækningsafgiftspligtige bestanddele, jfr. § 22.

Stk. 3. Den, der har anmodet nævnet om en afgørelse, har efter begæring adgang til mundtligt at fremstille sagen for nævnet.

Stk. 4. Nævnets forretningsorden samt regler om bekendtgørelse af afgørelser, der træffes af nævnet, fastsættes af finansministeren.

§ 29. For betaling af afgift efter bestemmelserne i denne lov hæfter den, der som ejer, forpagter eller lignende driver virksomheden for egen regning.

Stk. 2. Statskassen er privilegeret fordringshaver for de i denne lov omhandlede afgifter i overensstemmelse med konkurslovens § 33, 2, c. For skyldig afgift har statskassen samme fortrinsret i beholdningen af afgiftspligtige varer som over for kreditoplagshavere i kreditoplagsvarer, jfr. toldlovens § 101.

Stk. 3. Er varer leveret i afgiftsberigtiget stand til en erhvervsdrivende til videresalg eller til anvendelse i virksomheden, har leverandøren den samme privilegerede stilling for afgiftens beløb, som efter stk. 2,

1. punktum, tilkommer statskassen. Privilegiet gælder kun for varer leveret inden for et tidsrum af 12 måneder før konkurs eller åbning af forhandling om tvangsakkord uden for konkurs. Har skyldneren før konkursen eller tvangsakkorden standset sine betalinger, gælder privilegiet for varer leveret inden for et tidsrum af 12 måneder før betalingsstandsningen.

§ 30. Ved indførsel af varer, der er afgiftspligtige efter denne lov, finder toldlovens §§ 149-155 tilsvarende anvendelse.

§ 31. Med udlandet sidestilles med hensyn til bestemmelserne i denne lov Færøerne og Grønland samt Københavns Frihavn. Med udførsel af varer til udlandet sidestilles oplæggelse af varer på frilager.

§ 32. Andelsforeninger og andre foreningers fremstilling eller fordeling af afgiftspligtige varer sidestilles med hensyn til de i denne lov fastsatte regler med erhvervsvirksomhed.

Overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser.

§ 33. Loven træder i kraft den

Stk. 2. Lov, om omsætningsafgift af chokolade- og sukkervarer m. m., jfr. lovbekendtgørelse nr. 373 af 6. september 1967 ophæves.

§ 34. Virksomheder, der er anmeldt for toldvæsenet efter lovbekendtgørelse nr. 373

af 6. september 1967 om omsætningsafgift af chokolade- og sukkervarer m. m., og som ved lovens ikrafttræden har lager af de i kap. 1 omhandlede varer, skal, såfremt de registreres efter § 3, svare afgift efter denne lov ved varernes udlevering. Registreres virksomheden ikke efter § 3, skal den inden udgangen af måned indbetale et afgiftsbeløb på 6 kr. pr. kg. af lagerbeholdningen.

Stk. 2. Til virksomheder, der afregner den i lovbekendtgørelse nr. 373 af 6. september 1967 om omsætningsafgift af chokolade- og sukkervarer m. m. omhandlede vægtafgift efter reglerne i lovbekendtgørelsens § 14, stk. 4, kan ydes en godtgørelse på 112,5 øre pr. kg af lagerbeholdningen ved lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Virksomheder, der har stillet sikkerhed for vægtafgift efter § 14, stk. 4, i lovbekendtgørelse nr. 373 af 6. september 1967 om omsætningsafgift af chokolade- og sukkervarer m. m., skal inden udgangen af måned indbetale det afgiftsbeløb, for hvilket der er stillet sikkerhed.

Stk. 4. For virksomheder, som skal indbetale afgift efter stk. 1, 2. punktum, eller stk. 3, modregnes den i stk. 2 omhandlede godtgørelse i de beløb, der skal indbetales.

Stk. 5. De nærmere bestemmelser om opgørelsen af lagerbeholdningen og om den i stk. 2 omhandlede godtgørelse fastsættes af finansministeren.

§ 35. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Den gældende lov om omsætningsafgift af chokolade- og sukkervarer m. m. — lov nr. 22 af 11. februar 1955 — er med forskellige senere ændringer optrykt som lovbekendtgørelse nr. 373 af 6. september 1967. Der henvises til folketingstidende 1954-55, sp. 1759, 1782, 1936 og 1988; tillæg A. sp. 529; tillæg B. sp. 155 og 161; tillæg C. sp. 111.

Afgiften er en kombineret vægt- og værdibeskatning, der opkræves ved varernes overførsel fra engros- til detailhandelsleddet. Afgiften udgør 1 kr. 80 øre pr. kg og 37½ pct. af værdien, inklusive værdiafgiften, men eksklusiv vægtafgiften. De 37½ pct. svarer til 60 pct. af værdien eksklusiv både vægt- og værdiafgift.

Værdiafgiften beregnes på grundlag af prislister, der skal angive varernes almindelige engrospris uden rabatfradrag. De i prislisterne opførte varer skal tilbydes hele virksomhedens kundekreds til priser, der bortset fra merværdiafgiften ikke overstiger de i prislisterne anførte. For varer, der af en afgiftspligtig virksomhed sælges direkte til forbrugeren gennem eget detailudsalg, skal prislisterprisen være varernes almindelige detailpris uden rabatfradrag. Forinden afgiften beregnes, foretages der et fradrag i disse priser svarende til normal gennemsnits-detailavance for chokolade- og sukkervarer. Dette fradrag er for tiden 24 pct. af detailprisen.

Prislisteret systemet er for at modvirke „konkurrence på afgiften“ suppleret med en række særlige bestemmelser, der går ud på at fastsætte mindstebeskatningspriser. Det er således fastsat, at en mellemhandler, som køber varer hos en afgiftspligtig producent eller importør, er forpligtet til at afgiftsberigtige varerne efter mindst samme pris, som leverandøren har anført i sin prislister. Har leverandøren ikke opført varen i sin beskatningsprislister, skal mellemhandleren ved kalkulationen af sin prislisterpris indregne mindst 20 pct. af varernes indkøbspris. De nævnte 20 pct. anses at svare til „normale“ engros-handelsomkostninger (inklusive grossistfortjeneste) i branchen. Endvidere skal detailprislisterprisen for varer, som virksomheden ikke selv har fremstillet, indbefatte et tillæg, som skal modsvare en normal detailavance. Dette tillæg udgør for stykvarer 25 pct. og for vægtvarer 38 pct. af indkøbsprisen.

Der er fra chokolade- og sukkervarebranchen fremsat ønsker om en ændring af det nuværende afgiftssystem.

Disse ønsker er bl. a. motiveret med, at prislisteret systemet, herunder mindstebeskatningsreglerne, efter de senere års stærke ændringer i handelsleddenes struktur (oprettelsen af et stort antal supermarkeder med lave priser) ikke mere i rimeligt omfang kan sikre en ligelig beskatning af ensartede varer.

Uligheder i beskatningen kan således opstå mellem to leverandører, hvoraf den ene specialiserer sig i at levere store kvanta f. eks. til supermarkeder til relativt lave priser, eventuelt i form af „særmærker“, og derfor kan arbejde med lave beskatningspriser. Den anden leverandør leverer varer — også i små kvanta — til alle detailhandlere og må derfor have større omkostninger og anmelde højere beskatningspriser. Disse vil imidlertid komme til anvendelse også på sidstnævnte leverandørs eventuelle leverancer af de samme varedessins til storaftagere til priser, hvorpå der må gives rabat.

Det er endvidere fra branchens side anført, at man fortsat lægger vægt på, at der af samme vare — uanset hvilke priser og avancer konkurrencen fremkalder — svares samme afgift, og at den eneste farbare vej til fastholdelse af dette princip er at ændre afgiften til en ren vægtafgift. Man har endvidere henvist til, at man ved en værdibeskatning rammes hårdt af omkostningsstigninger, der belastes med en værdiafgift på 60 pct. af prisen eksklusiv afgift (37½ pct. af prisen inklusive værdiafgift).

Yderligere kan der peges på, at også beskatningen på grundlag af detailpriser medfører skævheder i beskatningen for ensartede varer, fordi der for alle detailbeskattede fradrages den samme detailavanceprocent på 24 pct. af detailprisen, forinden afgiften beregnes, uanset om det drejer sig om specialforretninger med høj service og deraf følgende højere detailavancer eller om supermarkeder og lignende virksomheder, der overvejende forhandler standardvarer med lavere detailavance.

Nærværende lovforslag går ud på at gennemføre en omlægning af det bestående afgiftssystem til en ren vægtbeskatning. Dette vil betyde en betydelig forenkling af afgiftssystemet. Det nuværende komplicerede prislisteret system vil således kunne bortfalde, og det vil medføre væsentlige arbejdsbesparelser for

såvel de afgiftspligtige virksomheder som for toldvæsenet.

Afgiften er ved lovforslaget ligesom efter den gældende lov lagt i grossistledet. Det har været overvejet, om det ville være fordelagtigt at tilrettelægge en ren vægtafgift som en fabrikant-importørbeskatning, hvorved antallet af afgiftspligtige virksomheder ville kunne reduceres fra ca. 800 til ca. 350.

Der er imidlertid forhold, der taler stærkt imod, at grossisterne skulle ophøre at være et led i afgiftssystemet. Det kan således nævnes, at grossisterne, når de ikke længere skulle betale afgifter til statskassen, men skulle indkøbe varerne i beskattet stand og således ikke længere opnåede den i loven fastsatte kredit med afgiftsindbetalingen, ville få deres likviditet stærkt forringet. Endvidere ville der under en beskatningsform, der var lagt i fabrikant-importørledet, ikke kunne etableres ligestilling mellem dansk fremstillede og indførte varer med hensyn til tidspunktet for afgiftsbetalingen; idet udenlandske varer hyppigt ville blive beskattet senere end danske. Og endelig måtte man også under en sådan beskatningsform tilvejebringe mulighed for, at grossistvirksomhederne, uanset at de ikke var registrerede virksomheder og dermed underlagt toldvæsenets kontrol, kunne opnå afgiftsgodtgørelse for f. eks. varer, der udføres til udlandet eller sælges til fremstillingsvirksomheder; dette ville give komplikationer for afgiftskontrol.

Ud fra de anførte betragtninger er det som nævnt foreslået, at afgiften placeres i grossistledet.

Under en grossistbeskatning vil det tidspunkt, der skal være grundlaget for, at afgiften skal berigtiges, kunne være enten tidspunktet for varernes udlevering fra den registrerede virksomhed til detailhandler eller tidspunktet for varernes tilgang til grossistens lager.

Efter den gældende afgiftslov berigtiges såvel værdi- som vægtafgiften på grundlag af varernes ud-

levering fra den afgiftspligtige virksomhed, men der er for så vidt angår vægtafgiften adgang til at berigtige denne på grundlag af varernes tilgang til grossistens lager.

Ved beskatning på grundlag af tilgangen opnås, at grossisterne kan fritages for at interessere sig for vægten af de solgte varer, og at anførsel af varernes vægt i disse virksomheders fakturaer kan udelades. Også for toldvæsenet vil et sådant system, hvorefter afgiften berigtiges efter tilgangen, være enklere. Antallet af fakturaer vil jo i almindelighed være langt mindre på tilgangssiden end på afgangssiden.

I teknisk henseende vil et sådant afgiftssystem have en vis lighed med en fabrikantbeskatning, idet udleveringen fra fabrikanten og tilgangen til grossist praktisk taget er sammenfaldende.

Efter lovforslaget er det for grossisternes vedkommende og ligeledes for importørernes foreslået, at tilgangen til disses lager bliver grundlaget for afgiftsberigtigelsen. For så vidt angår fremstillingsvirksomhederne er det foreslået, at afgiften berigtiges på grundlag af udleveringen fra fabrikken, hvilket også skal gælde for varer, som en fremstillingsvirksomhed har indkøbt og videresælger i ikke-videreforarbejdet stand.

For fremstillingsvirksomhederne vil betalingsfristen for afgiftsrelæggelsen blive af samme længde som efter den gældende lov, nemlig 1 måned efter udløbet af den måned, i hvilken udleveringen har fundet sted. For de registrerede grossisters og importørers vedkommende er det derimod foreslået at fastsætte betalingsfristen til udgangen af den 2. måned efter varernes tilgang. Regner man med, at den gennemsnitlige lagertid hos grossisten er 1 måned, bliver grossisternes afgiftskredit reelt af samme længde som under den gældende lov.

Afgiftssatsen er foreslået fastsat til 6 kr. pr. kg.

Afgiftsændringerne for de enkelte varer ved anvendelse af denne sats belyses af følgende opstilling:

	Nuværende detailpris incl. moms.	Foreslået chokolade- afgift.	Ændring i af- giftsbelastning pr. enhed.	Ændring i afgiftsbelastning pr. kg.
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
Spisechokolade, 1 stk. plade, 35 g	1,10	0,33	0,21	0,12
Konfekt, fyldt, pr. kg	38,35	10,38	6,00	4,38
Kakaopulver (22/24 pct.), pr. kg	17,60	5,36	6,00	0,64
Fyldte bolsjer, 80 g's pose	1,10	0,37	0,48	0,11
Massive bolsjer, 90 g's pose	1,10	0,38	0,54	0,16
Karameller, pr. kg	14,00	4,50	6,00	1,50
Halspastiller, pr. pakke 28,5 g	1,00	0,29	0,17	0,12
Lakrids, båndruller 32 g	0,60	0,188	0,192	0,004
Flødeboller, 25 g	0,40	0,13	0,15	0,02
Tyggegummi, 6 g	0,25	0,07	0,04	0,03

Det forhold, at forslaget medfører en væsentlig forøgelse af afgiftsbelastningen for de billige varer, kunne ændres, hvis man var i stand til at opdele vareområdet i forskellige afgiftsklasser med hver sin afgiftssats. En sådan opdeling lader sig dog ikke foretage på rimelig og rationel måde, fordi overgangen fra den ene vareart til den anden er flydende inden for chokolade- og sukkervareområdet.

Den hidtidige høje beskatning af de forholdsvis dyre chokoladevarer har bevirket, at forbruget af disse varer er holdt nede. Det må derfor anses for rimeligt og ønskeligt, at afgiftsbelastningen for disse varer lempes. Hertil kommer, at det som følge af betydelige stigninger i kakaobønneprisen gennem de senere måneder kan forventes, at der forestår prisstigninger på chokoladevarer. Gennem værdi-afgiften vil der ske en forstærkning af sådanne prisstigninger, som vil kunne stille chokoladevarerne yderligere ugunstigt i konkurrencen med andre varer. Specielt kan anføres, at en lempelse af chokoladeafgiften vil betyde en vis imødekommelse af ønsker fra udviklingslande, der føler deres interesser som leverandører af kakaobønner generet af en for høj beskatning af de pågældende varer.

Ved bedømmelsen af, om det vil være forsvarligt, at afgiftsbelastningen for bolsjer og andre varer, der hører til de billige varekategorier, forøges, må det tages i betragtning, at forbruget af disse varer pr. indbygger gennem en årrække har været stigende. Dette skyldes formentlig bl. a. forskellen i afgiftsbelastningen og den lave pris for sukker, der anvendes til fremstilling af de pågældende varer.

Den foreslåede afgiftssats på 6 kr. pr. kg vil være lidt lavere, henved 50 øre pr. kg, end den gennemsnitlige afgift pr. kg af omsætningen i 1967. Der må ved den foreslåede afgiftsomlægning og med den foreslåede afgiftssats påregnes et provenutab, som dog vil være af en beskeden størrelse. Rent skønsmæssigt kan tabet anslås til ca. 13 mill. kr. på årsbasis. Det er på grundlag af den gældende beskatningslov anslået, at provenuet i finansåret 1969-70 vil udgøre 290 mill. kr.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til kapitel 1 (§§ 1-18).

Til § 1.

Det afgiftspligtige vareområde er ikke foreslået ændret. Det er dog i forbindelse med afgiftens ændring til en ren vægtbeskatning anset for rimeligt og muligt ikke at medtage den særlige bestemmelse i den gældende chokoladeafgiftslovs § 1, stk. 3,

hvorefter blandinger af varer, der er afgiftspligtige, og andre varer er afgiftspligtige i deres helhed. Værdimæssigt er det meget svært at udskille de bestanddele af en blanding, der i sig selv er afgiftspligtige, og bestemmelsen om afgiftspligt for blandinger i sin helhed har derfor været nødvendig under den gældende beskatning. Ved en ren vægtbeskatning møder man ikke de samme problemer.

Pulverblandinger med indhold af kakao betragtes som kakaopræparater, der er afgiftspligtige efter de almindelige regler for afgiftspligtens omfang.

Til § 2.

Afgiften er foreslået fastsat til 6 kr. pr. kg, medens den efter de gældende regler udgør 37½ pct. af den afgiftspligtige værdi og 1 kr. 80 øre pr. kg.

Den afgiftspligtige vægt er foreslået fastsat til varernes nettovægt, d. v. s. vægten uden indpakning. Dette er en ændring fra bestemmelserne i den gældende lovs § 7, hvorefter omslag om enkelte stykker i et vist omfang medregnes til den afgiftspligtige vægt.

Til § 3.

Efter bestemmelsen skal fremstillingsvirksomheder som hidtil registreres hos toldvæsenet.

Det er en betingelse for registreringen, at toldvæsenet kan godkende fremstillingsvirksomhedens lokaler. I den gældende lovs § 12, stk. 3, findes en tilsvarende bestemmelse.

Til § 4 og 5.

Efter lovforslaget har grossistvirksomheder ikke som efter den gældende lov pligt til at være registreret hos toldvæsenet, men disse virksomheder er efter forslaget berettiget til at blive registreret. Virkningen heraf er, at også grossistvirksomheder kan opnå kredit med hensyn til betaling af afgifter.

Efter den gældende lov skal fremstillings-, indførsels- og mellemhandelsvirksomheder, som ejer 3 eller flere detailudsalg, afgiftsberigtige alle varer, der forhandles i de pågældende detailudsalg, på grundlag af detailprisen med visse fradrag. Dette medfører, at afgiftspligten for varer, der indkøbes af de nævnte virksomheder, nødvendigvis må overføres til disse virksomheder. Under et afgiftssystem, hvor afgiften alene beregnes på grundlag af varernes vægt, er bestemmelser som de omhandlede ikke nødvendige. Spørgsmålet er herefter, om der i et vist omfang bør gives adgang for virksomheder, der afsætter afgiftspligtige varer fra detailudsalg, til at modtage afgiftspligtige varer i ikke-afgiftsberigtiget stand, således at virksomheden overtager

afgiftsberigtigelsen med kredit på afgiften. Bestemmelser herom findes i den gældende lovs § 2, stk. 4. Baggrunden herfor er den, at en virksomhed med et antal egne detailudsalg kan siges at udøve en funktion, der svarer til en grossists salg af varer til detailhandlere.

Har en virksomhed med egne detailudsalg tillige fremstillingsvirksomhed, skal den afgiftsberigtige de af virksomheden fremstillede varer, og praktiske hensyn kan da gøre det ønskeligt, at varer, som er indkøbt af virksomheden, kan afgiftsberigtiges af denne ligesom de af virksomheden fremstillede varer.

Af de anførte grunde er det foreslået, at fremstillingsvirksomheder samt mellemhandelsvirksomheder, der afsætter varer fra 6 eller flere af virksomheden ejede detailudsalg, kan modtage afgiftspligtige varer til disse udsalg i uberigtiget stand. Endvidere er det foreslået, at også andre virksomheder med 6 eller flere detailudsalg får adgang til at blive registreret og modtage afgiftspligtige varer i uberigtiget stand.

Til §§ 6 og 7.

Efter den gældende chokoladeafgiftslov berigtiges afgiften ved varernes udlevering fra fremstillingsvirksomheden, importøren eller grossisten til detaillisten. For vægtafgiften er der i lovens § 14, stk. 4, dog åbnet adgang til at berigtige afgiften på grundlag af tilgangen til virksomhedens lager.

I forbindelse med chokoladeafgiftens ændring til en ren vægtafgift foreslås det, at de frivilligt registrerede virksomheder (mellemhandlere m. v., jfr. lovforslagets § 4) i alle tilfælde skal berigtige afgiften på grundlag af tilgangen til virksomheden af ikke-afgiftsberigtigede varer.

For de af en fremstillingsvirksomhed fremstillede varer foreslås, at afgiften som hidtil skal berigtiges på grundlag af varernes udlevering fra virksomheden. For så vidt angår varer, der tilføres en sådan virksomhed og derefter videresælges uden yderligere forarbejdning, er det for ikke at skabe hindringer for strukturrationalisering i fremstillingsvirksomhederne eller komplicere disse virksomheders regnskabsførelse foreslået, at afgiften for disse varer berigtiges på samme måde som for de af virksomheden fremstillede varer, altså ved udleveringen fra virksomheden.

Til § 8.

Bestemmelsen angiver de varer, for hvilke den registrerede virksomhed ikke skal indbetale afgift til toldvæsenet. Det er herunder bl. a. fastsat, at varer, der leveres til en anden registreret virksomhed, ikke medregnes ved opgørelsen af virksom-

hedens afgiftstilsvær. Bestemmelsen i stk. 1, punkt 8, om afgiftsfrihed for returvarer svarer til de for returvarer hidtil praktiserede regler.

Bestemmelsen svarer i øvrigt til de gældende regler om fritagelse for afgift med nogle redaktionelle ændringer.

Til § 9.

Efter forslaget kan der under visse forudsætninger gives afgiftsfrihed for afgiftspligtige chokolade- og sukkervarer, der anvendes ved fremstillingen af varer, der ikke er afgiftspligtige. Eksempelvis kan nævnes, at der efter den tilsvarende bestemmelse i den gældende lov er meddelt afgiftsfritagelse for kakaopulver og lakrids, der anvendes til fremstilling af tobaksvarer, og for lakrids, der anvendes til fremstilling af øl. Chokolade, der anvendes til fremstilling af kager eller is, er ikke fritaget for afgift efter bestemmelsen.

Det er i stk. 3 bl. a. foreslået, at ikke-registrerede virksomheder ved eksport af afgiftspligtige varer på visse betingelser kan opnå afgiftsgodtgørelse.

Til § 10.

Ved bestemmelsen er det foreslået, at indførte varer, der ikke kan tilføres en registreret virksomhed i ikke-afgiftsberigtiget stand, skal afgiftsberigtiges ved indførslen. Dette er i overensstemmelse med de gældende regler.

Til § 11.

Paragraffen indeholder bestemmelser om afgiftsfrihed bl. a. for mindre varemængder, som af private indføres toldfrit fra udlandet efter gældende rejsegodsbestemmelser, samt om diplomaters adgang til afgiftsfrihed. De foreslåede bestemmelser svarer til de i nyere afgiftslove indeholdte regler.

Til § 12.

Bestemmelsen indeholder bl. a. regnskabsmæssige forskrifter for de registrerede virksomheder. Efter forslaget skal en virksomhed, der fremstiller varer og tillige driver mellemhandel med andre virksomheders varer, ud over et udleveringsregnskab føre et særligt regnskab vedrørende fremstillingen af varer. Virksomheder, der driver mellemhandel med afgiftspligtige varer, og virksomheder, der modtager uberigtigede varer efter bestemmelsen i § 5, stk. 1, punkt 3, skal efter forslaget føre et regnskab over de varer, der er tilført virksomheden, uden at afgiften er berigtiget.

Da en fremstillingsvirksomhed kan indkøbe afgiftspligtige varer i såvel afgiftsberigtiget som afgiftsfri stand, er det ligeledes af kontrolmæssige grunde foreslået, at afgiftsberigtigede og ikke-

afgiftsberigtigede varer holdes adskilt hos fremstillingsvirksomheden.

Til § 13

Ved enhver udlevering af afgiftspligtige varer skal efter den gældende chokoladeafgiftslovs § 15 udfærdiges en faktura af den, der skal berigtige afgiften. Et eksemplar af denne faktura skal tilstilles køberen samtidig med varerne, medens et andet eksemplar skal afgives til toldvæsenet. Bestemmelsen er nu formuleret således, at det ikke fordres, at den registrerede virksomhed skal aflevere fakturakopier til toldvæsenet, ligesom det ikke kræves, at en beskatningsfaktura skal ledsage varerne. Man imødekommer herved et ønske om en tilpasning af faktureringsystemet til de nyere regnskabsystemer, herunder særlig anvendelse af elektronisk databehandling i regnskabsførelsen.

Bestemmelsens stk. 2 indeholder en bemyndigelse for toldvæsenet til at fastsætte nærmere regler om fakturaer og om overførsel af afgiftspligtige varer mellem registrerede virksomheder.

Efter de gældende bestemmelser skal leverandøren ved overførsel af ikke-afgiftsberigtigede varer fra en virksomhed til en anden udstede en forsendelsesanmeldelse, hvori han forpligter sig til at hæfte for den varerne påhvillende afgift, indtil varerne er ankommet til modtageren og tilskrevet dennes lagerbog. Forsendelsesanmeldelsen afleveres til toldvæsenet, der på grundlag af anmeldelsen hos leverandør og varemottager kontrollerer henholdsvis afskrivning og tilskrivning af varerne.

Det er ikke hensigten at foretage ændring af disse regler om overførsel af ikke-afgiftsberigtigede varer.

Til §§ 14 og 15.

I disse paragraffer er bl. a. optaget bestemmelserne vedrørende den månedlige angivelse af vægten af de varer, som virksomhederne skal afgiftsberigtige, samt tidspunktet for afgiftens betaling. Efter den gældende lovs § 14 skal både værdi- og vægtafgiften betales inden udgangen af den efter varernes udlevering følgende måned. For vægtafgiften er der dog mulighed for, at de afgiftspligtige virksomheder månedligt angiver den afgiftspligtige vægt af den skete tilgang til virksomhedens lager og svarer vægtafgift på grundlag af denne tilgang i stedet for på grundlag af udleveringen.

Efter forslaget skal fremstillingsvirksomheder betale afgiften af såvel de varer, der fremstilles af virksomheden, som de varer, der modtages af virksomheden og videresælges i uforarbejdet stand, inden udgangen af den efter udleveringen følgende måned. Virksomheder, der er registreret efter § 4

(mellemhandlere m. fl.), skal efter forslaget betale afgift på grundlag af tilgangen til virksomheden af varer i en måned.

Af hensyn til ændringen af tidspunktet for afgiftspligtens indtræden for varer, der afgiftsberigtiges af disse virksomheder, er det foreslået at forlænge betalingsfristen med en måned. Det er herved tilset, at forlængelsen af betalingsfristen skal svare til den gennemsnitlige lagertid hos grossister for afgiftspligtige varer.

Som følge af forslaget om fastsættelse af forskellige betalingsfrister for fremstillingsvirksomheder og andre registrerede virksomheder stilles der i § 15, stk. 2, forslag om en bestemmelse, der tilsigter at forhindre forvriddninger af afgiftskreditbestemmelserne.

Det er foreslået, at der som hidtil for alle registrerede virksomheder kan indrømmes yderligere 2 måneders kredit mod sikkerhed.

Til §§ 16 og 17.

Paragrafferne indeholder bestemmelser om de forholdsregler, toldvæsenet kan iværksætte ved manglende betaling af afgift. Bestemmelserne svarer til de gældende regler.

Til § 18.

Paragraffen indeholder omredigerede bestemmelser vedrørende urigtig angivelse af afgiftstilsvaret og svarer til de bestemmelser, der er fastsat i nyere forbrugsafgiftslove.

Til kapitel 2 (§§ 19-21).

Lovforslagets kapitel 2 om erlæggelse af råstofafgift ved indførsel af mandler, nødder, kakao-bønner m. v. svarer i det store og hele til den gældende lovs §§ 19-21.

Af hensyn til de virksomheder, der fremstiller varer, der omfattes af afgiften efter kapitel 1, er det nødvendigt at fastsætte satserne for råstofafgiften til et så højt niveau, at afgiftsforholdene ikke gør det så fordelagtigt for ikke registrerede virksomheder, f. eks. bagere, selv at fremstille marcipanmasse og andre masser, at de vil foretrække at gøre dette i stedet for at købe dem fra fabrikkerne.

Dette hensyn har man ment at kunne tilgodese ved de i lovforslaget foreslåede satser på 9 kr. pr. kg for bl. a. ubehandlede mandel- og abrikoskerner og 6 kr. pr. kg for bl. a. ubehandlede hasselnødder. Det bemærkes herved, at forslaget om ændring af chokolade- og sukkerwareafgiften til en ren vægtafgift medfører, at råstofafgiften også er foreslået ændret fra en kombineret værdi- og vægtafgift til en ren vægtafgift. De foreslåede satser på 9 kr.

og 6 kr. pr. kg for mandelkerner og hasselnødder vil betyde en nedsættelse på 2-3 kr. pr. kg for disse varer sammenlignet med afgiften efter den gældende lov.

Den foreslåede afgiftssats for jordnødder på 3 kr. pr. kg tilsigter at give en rimelig belastning af jordnødder i forhold til andre råstofafgiftspligtige varer.

Da danske virksomheder ved viderebehandling af råstofafgiftspligtige kerner kan have et vist svind, er der for at undgå afgiftsdiskrimination mod den danske fremstillingsvirksomhed i forslaget optaget særlige afgiftssatser for visse grupper af indførte, behandlede råstofafgiftspligtige varer.

Det må anses for ønskeligt, at råstofafgiften for varer, der indgår i almindelig husholdning, ansættes så lavt som de ovenfor omhandlede hensyn til industrien muliggør. Dette gælder ikke mindst for nødder i skal, og det er fundet rimeligt at foreslå afgiften ophævet for nogle af de nødder i skal, som hidtil har været omfattet af afgiftspligten. Dette gælder således valnødder, paranødder og pekannødder i skal. For så vidt angår mandler i skal, hasselnødder i skal og jordnødder i skal har man ikke ment at kunne foreslå råstofafgiften ophævet, idet den herved fremkomne afgiftsforskel mellem disse varer og de tilsvarende varer uden skal ville kunne opfordre til en industriel knækning af de omhandlede varer, som ikke ville være lønnende uden denne afgiftsforskel. Specielt for så vidt angår jordnødder bemærkes, at det, efter at der er foretaget visse ændringer af EFTA-konventionen, ikke er foreneligt med Danmarks internationale forpligtelser, såfremt der her i landet kan foretages knækning af jordnødder med en af afgiftssystemet forårsaget beskyttelse. Råstofafgiftssatserne for mandler i skal, hasselnødder i skal og jordnødder i skal er foreslået ansat således, at afgiften for indførte kerner og afgiften for kerner fremkommet ved knækning her i landet skulle blive ens. Den foreslåede afgiftssats for hasselnødder i skal vil betyde en væsentlig nedsættelse af råstofafgiften for disse varer.

Til kapitel 3 (§ 22).

Bestemmelserne i lovforslagets kapitel 3 om dækningsafgift svarer i det væsentlige til de tilsvarende bestemmelser i den gældende lov. Efter forslaget udvides det dækningsafgiftspligtige vareområde dog til også at omfatte indførte varer under toldtariffens pos. 20.06 med indhold af afgiftspligtige bestanddele. Dækningsafgiften skal modvirke, at der opstår

negativ beskyttelse for dansk produktion af varer, til hvis fremstilling anvendes bestanddele, der er chokoladeafgiftspligtige eller råstofafgiftspligtige. Den ved forslaget foreslåede udvidelse af det dækningsafgiftspligtige vareområde begrundes med, at en dansk produktion af kokosmix til fremstilling af kokostoppe for tiden er udsat for negativ beskyttelse, idet der svares afgift efter chokoladeafgiftslovens afsnit II af den til varen medgåede kokos. Tilsvarende indført kokosmix henhører under pos. 20.06 og bliver således efter den gældende lov ikke pålagt dækningsafgift.

Til kapitel 4.

Afsnittet indeholder kontrolbestemmelser, straffebestemmelser og andre bestemmelser svarende til de bestemmelser, der er fastsat i nyere forbrugsafgiftslovgivning. Det bemærkes, at der efter forslaget ikke foretages væsentlige ændringer af de tilsvarende bestemmelser i den gældende lov om omsætningsafgift af chokolade- og sukkervarer m. m.

Forslagets § 34 indeholder de til afvikling af den gældende kombinerede værdi- og vægtafgift nødvendige overgangsbestemmelser. Da mange mellemhandlere har udnyttet den i den gældende chokoladeafgiftslovs § 14, stk. 4, givne adgang til at afgiftsberigtige vægtafgiften efter tilgangen til lageret, er der foreslået særlige bestemmelser vedrørende disse handlendes lagre, idet disse lagre indeholder varer, der er vægtafgiftsberigtigede, men ikke værdi-afgiftsberigtigede.

De fremstillingsvirksomheder, der ligeledes har udnyttet den i § 14, stk. 4, i den gældende chokoladeafgiftslov givne adgang til at afgiftsberigtige vægtafgiften efter tilgangen til lageret, skal efter forslaget afgiftsberigtige vægtafgiften på grundlag af udleveringen fra virksomheden. Det er derfor foreslået at yde en godtgørelse på 112,5 øre pr. kg af disse virksomheders afgiftspligtige varelager ved lovens ikrafttræden. Godtgørelsesbeløbet svarer til det beløb, disse virksomheder efter den gældende chokoladeafgiftslovs § 14, stk. 4, løbende betaler i vægtafgift, idet den resterende vægtafgift (67,5 øre) som følge af bestemmelserne om afgiftspligtig værdi i den gældende chokoladeafgiftslovs § 5, stk. 1, vil blive berigtiget i forbindelse med værdiafgiften ved varens udlevering.

Virksomheder, der har stillet sikkerhed for vægtafgiften, skal efter forslaget stk. 3 indbetale det afgiftsbeløb, for hvilket der er stillet sikkerhed.